

РЕШЕНИЕ

№ 4592

гр. София, 15.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

като разгледа докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20231110211833 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 58d и сл. от ЗАНН.

С наказателно постановление (НП) № 23-513-07-20002 от 06.02.2023 г. временно изпълняващият длъжността началник на 07 РУ-СДВР, е наложил на Й. К. К. на основание чл. 218б от Наказателния кодекс (НК) административно наказание „глоба” в размер на 100.00 лева за извършено престъпление по чл. 207, ал. 2 от НК.

НП е обжалвано от наказаното лице в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН. В жалбата се твърди, че оспореният процесуален акт бил незаконосъобразен и неправилен, поради което следвало да бъде отменен. Отделно от това същият бил издаден от некомпетентен орган, в съдържанието му липсвало описание на твърдяното нарушение, а на последното била дадена неправилна правна квалификация. Сочи се още, че деянието било несъставомерно както от обективна, така и от субективна страна, а в условията на евентуалност се извеждат доводи за неговата маловажност.

В съдебно заседание упълномощеният представител на жалбоподателя – адв. Б. В., поддържа искането за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като в допълнение към защитните си аргументи посочва, че било налице объркване в изпълнителното деяние, а и погрешно попадналата у лицето сума била възстановена с подписването на двустранен протокол. Претендира разноси, за което представя списък.

Административнонаказващият орган се представлява от юрк. А А, която моли за потвърждаване на наказателното постановление, в подкрепа на което навежда бланкетни мотиви, допълнени и с представянето на писмени бележки с изложение на становище по същество на спора.

Съдът, като взе предвид направените доводи и събраните доказателства по делото, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно с вътрешното си убеждение, намира за установено следното:

От фактическа страна:

На 27.07.2022 г., около 16:38 часа Й. К. посетила обменното бюро „Тавекс“, находящо се в търговски център „The Mall“ с адрес в гр. С, бул. „Ц ш“ № . Лицето заявило желанието си да закупи валута от 2000 евро, за което предоставила на свидетелката К. – служителка в обекта, сумата от 2950 лв. Преброявайки парите посредством предназначения за целта техническо устройство, К. не установила несъответствие в предоставената □ сума, поради което финализирала обменната операция, а отсъствието на заплатената в по-малко сума от 1000 лв. било констатирано едва при приключването на касовата наличност в края на работния ден.

По прокурорска преписка № 338200-14726/2022 г. по описа на Софийска районна прокуратура била извършена предварителна проверка с оглед събиране на достатъчно данни за извършено на 27.07.2022 г. в гр. София престъпление по чл. 207, ал. 2 от НК. В хода на извършената проверка жалбоподателката била уведомена за подадения сигнал от страна на ошетеното юридическо лице, при което потърсила контакт с представител на „Тавекс“ ЕООД и уредила имуществените си взаимоотношения с дружеството по повод уравниване на разликата по валутната операция с подписването на споразумение от 30.09.2022 г., с което Й. К. удостоверила съгласието си да изплати в полза на стопанисващото обменното бюро юридическо лице липсващата сума от 1000 лв.

Анализирайки данните по преписката наблюдаващия прокурор приел, че в случая осъщественото от страна на Й. К. деяние поне формално осъществявало признаците на състава на престъплението по чл. 207, ал. 2 от НК. Същото обаче следвало да бъде квалифицирано като малозначително поради размера на причинената вреда и възстановяването на присвоените вещи в полза на техния собственик. В същото време били налице и основанията на чл. 218б, ал. 1 от НК за налагане на административно наказание „глоба“, при което с постановление от 04.11.2022 г. бил постановен отказ за образуване на досъдебно производство, а материалите по преписката били изпратени по компетентност на 07 РУ при СДВР за извършване на преценка относно налагането на административно наказание „глоба“ за извършеното от него деяние по чл. 207, ал. 2 от НК.

Въз основа на получения в 07 РУ - СДВР прокурорски акт било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на Й. К. К. на основание чл. 218б, ал. 1 от НК било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100.00 лева за извършено нарушение по чл. 207, ал. 2 от НК.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства – показанията на св. Б. К., споразумение за извънсъдебно уреждане на имуществени отношения по повод настъпило неоснователно обогатяване, сигнал във връзка с извършено престъпление, валутно бордеро (оферта) и фискален бон за извършена обменна сделка, разходен касов ордер, уведомление по сигнал във връзка с извършено престъпление, диск с видеозапис, заповед на министъра на вътрешните работи и други.

Съдът намира, че въз основа на горепосочения доказателствен материал се установяват по несъмнен и еднопосочен начин всички факти, включени в предмета на доказване – чл. 102 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, така както са приети от съда. Съдът кредитира показанията на свидетелката К., дадени в хода на съдебното следствие, като същите се характеризират със своята обективност, правдоподобност и последователност. Разпитаната свидетелка е била пряк очевидец на действията на жалбоподателката по повод заявената от нея обменна услуга, тъй като е изпълнявала длъжност, свързана с обслужване на клиентите в обекта. Това □ е позволило непосредствено да възприеме фактите около разглеждания случай, още повече че самата свидетелка признава, че е допуснала техническа грешка, довело до пораждање на неправомерно обогатяване. В заявеното пред съда К.

признава, че грешката е била породена въз основа на неин пропуск, а след установяване самоличността на обогатилото се лице, същата се върнала и доброволно възстановила съответната сума, като заявила, че не е разбрала за случилото се.

С оглед безпротиворечивостта на доказателствата по-подробното им обсъждане е ненужно – това следва по арг. от чл. 305, ал. 3 от НПК, която норма следва да намери приложение и към съдържанието на мотивите към постановеното по реда на ЗАНН съдебно решение, съгласно чл. 84 от ЗАНН, предвид липсата на изрична норма в тази насока в ЗАНН.

От правна страна:

I. По допустимостта на жалбата:

Същата е подадена от надлежно процесуално легитимирана страна – наказаното лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и срещу подлежащо на обжалване НП, поради което е процесуално допустима.

II. По приложението на процесуалния закон:

При извършената служебна проверка за спазването на изисквания на ЗАНН в хода на административнонаказателното производство съдът не констатира да са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на наказателното постановление. Противно на възражението на жалбоподателя, както актът за установяване на административно нарушение, така и наказателното постановление, са издадени от компетентни органи, видно от приложената по делото Заповед № 8121з-694/07.06.2021 г. на министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 и т. 7 от ЗАНН в АУАН и НП подробно са посочени всички изискуеми реквизити, сред които обективните елементи на нарушението, вменено на жалбоподателя, както и неговата правна квалификация, поради което правото му на защита е гарантирано.

III. По приложението на материалния закон:

При така възприетата и изложена фактическа обстановка съдът прие, че е налице основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление като неправилно.

Разпоредбата на чл. 207, ал. 2 от НК, за чието нарушаване е реализирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателката, регламентира един особен случай на присвояване, при който деецът се облагодетелства от движима вещ, случайно или погрешка попаднала у него, като противозаконно я присвоява. За съставомерността на разглежданото престъпление се изисква деецът, без да полага лични волеви усилия, да придобие инкриминираната вещ, като законовите предпоставки за попадането □ у него са две –случайно получаване на фактическата власт върху нея или допуснатата грешка, довела до същия практически резултат. В настоящия случай, видно от събраните по делото гласни доказателства, се доказва, че се касае за техническа грешка, допуснатата от свидетелката К. в процеса на обслужване на жалбоподателката като клиент на обменното бюро. Налице е първият обективен елемент от фактическия състав на чл. 207, ал. 2 от НК, а именно – съответната валутна стойност е попаднала във владение на жалбоподателката К. (същата се е облагодетелствала имуществено от съответното количество парични знаци, представляващи заместими движими вещи) вследствие неправилната представа на свид. К. относно левовата сума, която □ е била предадена за целите на уговорената валутна сделка.

На следващо място обаче, поведението на жалбоподателката не се характеризира с присъщото на престъпния състав изпълнително деяние, изразяващо се в разпореждане с погрешка попадналата сума в свой или в чужд интерес. Предприемането на подобно разпоредително действие представлява проявна форма на присвоително намерение, с което се манифестира волята на дееца да упражнява владение върху вещта. След получаването на уведомление от страна на представителите на ощетеното юридическо лице, стопанисващо процесния търговски обект, Й. К. е посетила обменното бюро лично, като е извила желание

доброволно да върне сумата от 1000 лв., с която неоснователно се е обогатила вследствие на допуснатата грешка при изчислението на валутата, която е следвало да предостави за обмен. При наличните фактически данни не може да се приеме за доказано осъществяването на противоправно разпореждане от страна на административнонаказаното лице, поради което и с поведението си К. не е реализирала състава на чл. 207, ал. 2 от НК.

В същото време деянието се явява несъставомерно и от субективна страна, доколкото същото може да бъде извършено само в условията на пряк умисъл. Жалбоподателката не е имала представа за облагодетелстването си с чуждите парични средства, съответно нито е съзнавала обективните елементи от състава на престъплението и общественотоопасния му характер, нито е предвиждала и целяла настъпването на общественотоопасните му последици. В подкрепа на това са красноречивите действия на жалбоподателката, която веднага след като е била потърсена от представители на „Тавекс“ ЕООД е предприела нужните действия за връщане на парите, с които неоправдано се е обогатила, като се е извинила за случилото се и е споделила, че не е разбрала, че е предала по-малко пари за обмен.

Съдът намира, че с обжалваното НП незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за извършено от него нарушение по чл. 207, ал. 2 от НК, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на делото навременно заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на сторените по делото разноски в негова полза се явява допустимо и основателно, поради което в тежест на въззиваемата страна следва да бъде присъдена сума в размер на 350.00 лв., представляваща заплатен от насрещната страна адвокатски хонорар.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 23-513-07-20002 от 06.02.2023 г., с което временно изпълняващият длъжността началник на 07 РУ-СДВР е наложил на Й. К. К. на основание чл. 218б от НК административно наказание „глоба” в размер на 100.00 лева за извършено престъпление по чл. 207, ал. 2 от НК.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Й. К. К. с ЕГН ***** дължимите по делото съдебни разноски, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на **350.00 лв.** (триста и петдесет лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____